

Sygn. akt I CKN 238/99



WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2001 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Marek Sychowicz
del. SSA Jan Górowski

Protokolant Ewa Krentzel

w sprawie z powództwa F. S.
przeciwko J. i K. małżonkom K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej w dniu 8 sierpnia 2001 r.
na rozprawie
kasacji pozwanych od wyroku Sądu Wojewódzkiego w O.
z dnia 10 marca 1998 r., sygn. akt I Ca .../98,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w O. do ponownego rozpoznania.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 10 marca 1998 r. Sąd Wojewódzki w O. na skutek apelacji powódki F. S. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 23 kwietnia 1997 r. i zasądził na rzecz powódki od pozwanych J. i K. małż. K. kwotę 8.483,84 zł z odsetkami.

Sąd pierwszej instancji oddalając powództwo ustalił, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia nieformalnej umowy darowizny z elementami dożywocia, w wykonaniu której powódka darowała pozwanym, u których zamieszkiwała, dochodzoną pozwem kwotę. Wprawdzie później powódka wyprowadziła się od pozwanych, jednak nie wystąpiły okoliczności, które można by ocenić w kategoriach rażącej niewdzięczności i które uzasadniałyby odwołanie wykonanej darowizny.

Sąd drugiej instancji wskazał, że podstawę odpowiedzialności pozwanych stanowi art. 415 k.c. , gdyż postępowanie pozwanych było wadliwe w sensie obiektywnym i subiektywnym, a w sprawie nie znajduje zastosowania art. 405 k.c.

Kasacja pozwanych oparta została na pierwszej podstawie kasacyjnej. Skarżący wskazują naruszenie art. 415 k.c. przez jego błędne zastosowanie.

W odpowiedzi na kasację powódka wniosła o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna. Powołany przez Sąd drugiej instancji jako podstawa rozstrzygnięcia art. 415 k.c. może znaleźć zastosowanie, gdy zostaną spełnione określone przesłanki: zostanie wykazana szkoda, zawinione zachowanie się określonego podmiotu i normalny związek przyczynowy pomiędzy tym zachowaniem się a powstałą szkodą. Żadna z tych przesłanek nie została wykazana w rozpoznawanej sprawie. Trudno nawet mówić o istnieniu szkody po stronie powódki w sytuacji, gdy zmniejszenie się majątku nastąpiło w wyniku jej

własnych, dobrowolnych działań. Błędne motywy, którymi powódka kierowała się przekazując pozwanym określone kwoty nie mogą przesądzać o istnieniu szkody.

Już to stanowi wystarczającą przyczynę, aby uznać, że kasacja oparta została na usprawiedliwionych podstawach, a art. 415 k.c. został błędnie zastosowany. Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 393¹³ § 1 k.p.c.).